

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) L (44)
Štev. (Nº) 9

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
21 de marzo - 21. marca 1991

RUDOLF SMERSU

Kdaj je bila ustanovljena OF

Razni pisci iz vrst Komunistične partije in bivših partizanskih borcev trdijo, da je bila OF ustanovljena dne 27. aprila 1941. Tudi je slišati trditev, da so se tedaj pridružili OF vsi Slovenci ne glede na svoje versko, idejno in politično pripadnost.

Obe gornji trditvi sta popolnoma neresnični.

OF ni bila ustanovljena 27. aprila 1941, ampak je bila tedaj v Vidmarjevi vili pod Rožnikom ustanovljena „Protiimperialistična fronta“, naperjena predvsem proti Angležem in ostalim zahodnim zaveznikom. Takrat je bila namreč nacistična Nemčija, ki je skupaj z Italijo okupirala Jugoslavijo, povezana z obrambno in prijateljsko pogodbo s Sovjetsko zvezo. Pod imperialistično silo so tedaj označevali vsi zgolj zahodne zaveznike.

OF se je ustanovila šele po napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo. O tem piše uradni partijski zgodovinar dr. Tone Ferenc v svoji knjigi „Ljudska oblast na Slovenskem — Država v državi“ na straneh 7 in naslednjih, v katerih je točno povedano, da je bila OF ustanovljena in njen program javno objavljen šele po 15. juniju 1941.

Druga neresnična trditev pa je v tem, da naj bi se Slovenci ne glede na versko, idejno in politično pripadnost pridružili tej OF, ki jo je ustanovila komunistična partija. Kot znano katoliški Slovenci s KPS niso nikdar sodelovali zaradi njene totalitarne in protiverske usmerjenosti. Pri tem je treba opomniti, da so bili prav katoličani glavna tarča vseh grozovitosti, ki so se v letih 1941/45 dogajale na Slovenskem. Komunistična partija se je v teh letih strahotno razdivjala nad katoliškim življenjem, nad katoliško Cerkvijo in nad katoliškimi institucijami. Tako silno preganjana in uničena ni bila nobena verska skupnost v Evropi, kot se je godilo na Slovenskem.

Popolnoma neresnična je torej trditev, da bi slovenski katoličani začeli sodelovati dne 27. aprila 1941 pri Protiimperialistični fronti in tudi pozneje ne pri OF. Na omenjenem ustanovnem sestanku je v imenu katoličanov (brez vsakega pooblastila) nastopal krščanski socialist Tone Fajfar, o katerem so njegovi dobri poznavalci trdili, da je bil že nekaj let prej član komunistične partije. V tistem času sta bila v Sloveniji znana krščanska socialista prof. Edvard Kocbek in dr. Aleš Stanovnik. Teh dveh pa na tem ustanovnem sestanku ni bilo, ker je sklicatelj in predsednik komunistične partije Boris Kidrič povabil na ta sestanek samo člane komunistične partije in nekatere iz vrst levih Sokolov in nekaj avantgardnih intelektualcev. Vsa imena zborovalcev iz ustanovnega sestanka Protiimperialistične fronte navaja dr. Ferenc v že omenjeni knjigi.

Ob tej priložnosti naj omenim, da so se katoliški Slovenci ob napadu nacistov in fašistov na Slovenijo dobro zavedali, kaj je njihova dolžnost. Dne 27. aprila

1941 so se zbrali predstavniki mladinskih-katoliških organizacij v „Delavski zbornici“ v Ljubljani in so tam ustanovili prvo protiokupatorsko bojno organizacijo z imenom „Slovenska legija“. Kmalu nato so tudi Sokoli, ki niso sprejeli sodelovanja s komunistično partijo, ustanovili „Sokolsko legijo“. Poleg teh so nekateri domoljubi ustanovili še eno protiokupatorsko organizacijo, ki se je imenovala „Narodna legija“. Vse te tri legije so bile tesno povezane in imele svoje vojaško sodstvo.

V tem času ni bilo prav nobene druge protiokupatorske bojne organizacije, ampak je bila pod vodstvom partije samo omenjena Protiimperialistična fronta.

Vodstvo OF je tedaj storilo velik in nezaslišan narodni zločin. Ob napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo je zahtevalo, naj se vsi Slovenci borijo proti okupatorju le pod vodstvom OF. Kdor bi se boril izven tega okvirja, je že narodni izdajalec in zasluži smrtno kazen.

Tako si je KP in z njo OF lastila monopolni značaj protiokupatorske vojne. Za to vojno je partija dobivala orožje tudi od zaveznikov. Tega orožja ni uporabljala prvenstveno proti okupatorju, temveč ga je usmerila zoper svoje slovenske, predvsem krščanske rojake. Če pogledamo danes seznam izgub nacistov in fašistov v vseh letih okupacije na Slovenskem, vidimo, da so bile te izgube silno majhne, dočim gredo uboji Slovencev v velike tisoče.

Na ta način so Slovenci, organizirani v „legijah“, morali posvetiti večino svojih sil samoobrambi pred komunističnim nasiljem, čeprav niso nikdar izgubili izpred oči svojega prvotnega namena, ki je bil odpor proti okupatorju in ohranjanju slovenskih življenj.

VINKO LEVSTIK

„Tito je kriv“

Potem, ko jugoslovanski zvezni parlament lani sploh ni bil na novo izvoljen, čeprav je sedanjemu že pred enim letom potekel mandat, in tako torej že vse leto deluje „de iure“ ilegalno in je na vsakem zasedanju nesklepčen, saj seje enkrat bojkotirajo Srbi, drugič Slovenci in Hrvati, tretjič Makedonija in Bosna. Ko je Markovičeva vlada povsem brez moči, saj so se vse republike „de facto“ odcepile. Po vsem tem je te dni razpadlo Predsedstvo Jugoslavije... Najprej je teatralno odstopil turnusni predsednik Predsedstva Srb Jovič, za njim pa še Črnogorec Bučin, Vojvodina trenutno nima člana v predsedstvu, je pa pohitela z napovedjo, da ga tudi ne bi imenovala...

Po demonstracijah v Beogradu, ko je srbsko komunistično vodstvo poslalo oborožene policiste in nato še vojake s tanki nad demonstrante, se je začelo postavljati vprašanje, zakaj nastopa armada proti demonstrantom — to se je,

SRBIJA SE JE UPRLA

Ko se v ostali Jugoslaviji počasi širi zavest o odcepitvi in demokratizaciji, se v Republiki Srbiji — kjer so na volitvah zmagali komunisti — pod vodstvom Miloševića in njegovega predstavnika v predsedstvu Jugoslavije dr. Joviča širi namen z vojsko rešiti potapljačo se ladjo. Najprej so hoteli razorožiti vse „paramilitarne“ organizacije (ni se posrečilo), trdno so vztrajali na federalnem konceptu, ki so ga že vse druge republike odločno odklonile; 2. marca pa se je pričelo rožljanje z orožjem: v vasi Pakrac na Hrvaškem, kjer imajo večino Srbi, so oklicali avtonomijo in razorožili hrvaško policijo. Nato so Hrvati prišli delat red, za njimi in nadnje pa jugoslovanska vojska, ki je pregnala Hrvate.

V Beogradu so pričeli demonstrirati študentje in zahtevali odstop petih voditeljev TV, Miloševićevih ljudi. Zaprli so takoj Draškoviča, voditelja demokratične opozicije, a so ga zaradi povečanih demonstracij kmalu morali izpustiti. Medtem je prišlo do streljanja v množico demonstrantov z mrtvimi, kar je povzročilo še hujše nemire. Vsa Jugoslavija je začela goreti v uporih, demonstracijah, vojaški pripravljenosti, predvsem sta si stopili nasproti Srbija in Hrvaška. Iz dneva v dan se je večal nemir in govorice o vojaškem nastopu, kar se je končno izkazalo za pravilno — vojska je to res nameravala in sicer z legalno podporo predsedstva Jugoslavije.

VOJSKA JE POGORELA

Predsednik predsedstva dr. Jovič je 13. marca sklical sejo, ki naj bi naredila

red v Jugoslaviji — red, kakor si ga predstavljajo Srbi oziroma komunistični generali.

Na tej seji je izredne ukrepe v vsej Jugoslaviji zahteval sam dr. Jovič.

V njegovem uradnem predlogu je bilo, da naj dobi JLA splošno pooblastilo za samostojno ukrepanje po lastni presoji, brez dogovarjanja in pooblastila predsedstva SFRJ kot vrhovnega poveljnika. Predlagani pa so bili tudi kratkoročni politični ukrepi: v pol leta naj bi sprejeli novo zvezno ustavo, uskladili vso republiško zakonodajo z zvezno in izpeljali še „demokratične volitve“ v zvezni parlament.

O prvem delu ukrepov sploh niso govorili. Če bi, bi predlog doživel popoln neuspeh, saj sta mu nasprotovala tudi člana predsedstva iz Črne gore in Vojvodine. Pogorel pa je tudi drugi, politični del predloga, saj je bil rezultat glasovanja 4:3. Za predlog so glasovale samo Srbija, Črna gora in Vojvodina.

S tem je bil zaključen legalni postopek, kako naj bi vojska vzpostavila spet komunistični, federalistični in velesrbski princip v Jugoslaviji. Predsedstvo, ki je glavni poveljnik JLA, se je izreklo proti nasilni vojaški „pomiritvi“ države.

In ker so se ta vrata zaprla, ni ostalo več drugega, kakor nelegalistični postopek, ki so se ga seveda Milošević in njegovi poslužili. Predsednik dr. Jovič, delegat Republike Srbije je odstopil, prav tako delegata Črne gore in Vojvodine. Še več, vse tri republike so objavile, da odrekajo legalnost sedanjemu predsedstvu, da zvezne vlade ni več in da je s tem dejansko Jugoslavija stopila v razbitje. Njihovi delegati so odstopili od predsedstva, „ker nočejo biti odgovorni za državljansko vojsko“.

Tako je jasno, da v vsej Jugoslaviji preostane le še vojaški puč s polno podporo Miloševića, kar se bo nadaljevalo v medsebojnih borbah, ali pa dejanskim koncem Jugoslavije, ki pa so jo tako dokončno razbili Srbi sami.

Predsedstvo predsedstva je predčasno začel izvrševati predstavnik Hrvatov Stipe Mešić, ki pa so mu Srbi onemogočili sklic prve seje. Vsi preostali člani predsedstva so mnenja, da zvezno predsedstvo še obstaja, in da so edina možnost razgovori med republikami za mirno razdruženje države, kakor ga je predlagala Slovenija in sprejela Hrvaška. Nihče v Evropi in drugod jim ne bo mogel očitati, da so oni nasilno razbili državo, saj je bilo vedno poudarjeno hotenje za mirno, diplomatsko ter državniško rešitev v konfederacijo; ki pa sedaj skoraj ni več možna — in to po zadržem in nasilnem nastopanju vojske, Republike Srbije ter komunistov.

Po zadnjih novicah so Srbi odpoklicali še delegata Kosova ter je tako predsedstvo nesklepčno. Kučan je za četrtek izklical sejo vseh predsednikov republik, da najdejo rešitev.

Nad. na 5. str.

Nad. na 5. str.

SLOVENIJA S PERSPEKTIVE ŠIRŠEGA SVETA

Dr. Zdravko Inzko, Draga 1. septembra 1990 — št. 4.

Tedaj namreč, ko sta Češka in Slovaška bili trdno v okviru avstro-ogrskih meja, ko še ni bilo političnih in psihosocialnih pogojev za odcepitev od Monarhije, takrat je gradil Tomas Masaryk svoj nacionalni program na zamisli o „nadrobnejem delu“, to se pravi na zamisli o poštenem, odgovornem delu na raznih področjih. To delo je imelo kot cilj zvišanje osveščenosti in kakovosti narodnega ustvarjanja in s tem zvišanje narodne samozvesti. To so bila predvsem področja informacije, vzgoje, izobrazbe, morale in humanizma. Masaryk je videl edino izhodiščno točko za dostojanstvo naroda v človeku in v tem, kar si človek ustvari kot pogoje za svojo lastno, dostojanstvenejšo človeško usodo. Sprememba človeka je bila za Masaryka izhodiščna točka za spremembo položaja celotnega naroda.

Taki ljudje izhajajo iz pravilnega stališča, da je vsako dobro delo hkrati tudi indirektna kritika slabe politike in da tako delo lahko slabi obstoječi sistem.

To „nadrobno delo“ na Slovenskem je bilo seveda Peterletu znano. Vedel je kot pevec za mnogoštevilne cerkvene in druge zборе, kot urednik je vedel za odmevnost Ognjišča, Tretjega dne, Družine, Revije 2000. Vedel je za tradicijo Braslovč v Savinjski dolini, kjer je letos odprl novo galerijo, bivši hlev, vedel je, kdo obnavlja slovenske cerkve, kot je bilo npr. v Radovljici že pred leti pri prostovoljnem delu na cerkveni strehi istočasno sedem zdravnikov, med njimi sedanji šef radovljiških SKD, dr. Jovan, oče petih otrok. Peterle je vedel za število veroučne, družinske, mladinske in študentske skupine, poznal je po primerih skoraj vse Slovence, ki so opravljali na osnovi krščanskega etosa „nodrobno delo“ na Slovenskem. Trditev torej, da SKD nimajo svoje baze in da Peterle ne pozna prostora in časa, ni samo absurdna in groteskna, je neresnična in hudobna. To obširno naštevaje seveda ni služilo hvali Peterleta ampak pogledu v bodočnost. Ministrski predsednik Peterle potrebuje namreč ravno omenjene skupine ljudi najbolj, da lahko uspešno nadaljuje svoje delo, da se premaga mračna dediščina in da se Slovenija razvije in krepí kot etična dežela.

III. Slovenija naj bo demokratična in pravna država, država človekovih pravic in svoboščin, država, ki omogoča in pospešuje iskanje in uveljavljanje resnice in pravice. Iskanje resnice morda v nekaterih krogih Slovenije ni zaželeno, tudi brskanje po preteklosti ne, saj se nekateri ravno bojijo preteklosti, ki še lahko pride, preteklosti, ki se še lahko odkrije. Vendar se zgodovine ni treba bati. Nasprotno, šele odkrivanje preteklosti nam omogoča varno prihodnost, razčistiti jo mora vsak narod zaradi svoje psihohigijene, tudi ponižani in izmaliceni slovenski narod, drugače bo ostala Slovenija „duhovna Bifra“, kot bi rekel Luis Aragon. Resnica mora na dan, pa četudi bi se izkazalo, da je cela Slovenija eno samo pokopališče. Gre za bodočnost, gre za nove temelje Slovenije, gre za osnovna načela humanosti. Zato nikakor ni sprejemljivo, da bi se iskanje resnice zaviralo ali preprečevalo z namigom na revanšizem. Ta velikokrat zlorabljen beseda je dejansko samo strašilo ljudi, ki imajo slabo vest in ki se

bojijo za svoja mesta ali položaje. Kajti, bodimo odkriti: sedanja ekipa ne more izvajati nobenega revanšizma, niti ga ne načrtuje. V Sloveniji sploh ni nobene oblasti, verjetno na celem svetu ni nobenega sodišča, ki bi vse stotisočkrat storjene krivice moglo obravnavati ali primerno popravljati. Revašizem je zaradi neskončnih grozot neizvedljiv in govorjenje o njem je prazno in čista demagogija.

V poglavje o Sloveniji kot pravni državi seveda nujno spada tudi odlomek o narodni spravi, oziroma razmišljanje o tem pojmu. Mislim namreč, da uporaba tega pojma ni povsem definirana in da prihaja v tej zvezi do vrste netočnosti.

a) Ali je sprava z zmotami sploh mogoča?

b) Ali je možna sprava s partijo, katere zgodovinska krivda je neizbrisna?

c) Sprava je možna le med spornimi strankami. Danes pa nasprotna tabora nimata več institucionaliziranega predstavništva. Tako Cerkev ne predstavlja takratnega katoliškega političnega tabora, sedanja državna oblast pa ne tedanje KPS.

Zato gledam v klicu k spravi le vabilo k pomiritvi med ljudmi, saj formalna sprava, akt med tabori ni realistična in bi prinesla le zunanjo umiritev, ne pa dejanskega pomirjenja. To pomirjenje pa izhaja iz moralne, iz notranje duhovne drže. Da bi pa se sploh moglo govoriti o kakem trajnem pomirjenju, bi se po mojem morale nujno upoštevati tudi sledeče okoliščnosti, oziroma pogoji:

1. Priznanje legitimnosti boja proti boljševizaciji Slovenije, saj je bilo že takrat neizpodbitno, kakšni so bili načrti revolucije na Slovenskem, spomnil bi samo na pesem: „Slovenija, sovjetska bodeš ti!“

2. Prenehanje moralnega ocenjevanja zgolj taktičnih potez z izdajstvom, kvizlinštvom in kolaboracijo, ker nikoli ni šlo za skupne cilje domobranstva in vaških straž za okupatorji.

3. Umik nekdanjih partijskih kadrov z vseh mest, ki imajo politično konotacijo, kot so sodišča, vodilna mesta v prosveti itd.

Sploh bi se morali razpisati vsi tisti položaji, ki so jih ljudje zavzemali samo zato, ker so bili na kadrovske listi. Sposobni med njimi bi seveda svoja bivša službena mesta po razpisu zopet lahko zasedli, ampak samo zaradi svoje strokovne sposobnosti in poštenosti.

4. Odpraviti bi se morale vse diskriminacije, npr. liste ob meji in priznati bi se morala nikdar izgubljena narodna čast tistim, ki so bili diskriminirani.

5. Urediti bi se morala oskrba po revoluciji prizadetih in popraviti materialna krivica, kolikor mogoče.

6. Odpreti bi se morali vsi viri za odkrivanje zgodovinskih resnic, katerih se ne smemo bati. Saj bi ta resnica ne služila nikomur v osebno zadoščenje, ampak bi to iskanje imelo pogled odprt naprej.

Po moje naj bi mrtvi dobili poleg zaznamovanja grobov tudi večji zid, kot ga imajo v Washingtonu za 58.000 žrtev vietnamske vojne, z vklesanimi imeni vseh padlih. Emigracija naj se izrecno

(se nadaljuje)



IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Za otvoritev novega šolskega leta je predsednik pohitel v oddaljeno severozahodno Formoso. Tem naj bi se pouk začel, medtem ko je v večini provinc učiteljstvo stavkalo in se je pouk dejansko začel en teden pozneje. Ponekod pa otroci še vedno nimajo pouka in Bog ve, kdaj ga bodo imeli. Menem je imel smolo. Kot se rado zgodi, je za hip njegov spomin odpovedal in trikrat je hvalospevno omenil Chaco, njegovega guvernerja in njegove prebivalce, dokler se ni zbistril, da se dejansko nahaja v Formosi, in je napako popravil. A bilo je dovolj, da je vse časopisje pisalo o tej zadevi, in uporno učiteljstvo gonilo, da je to zemljepisno nepoznanje posledica prepričljivih fondov, ki jih država pripisuje vzgoji.

KAM PLOVEMO

„Perón, Perón, kako si star,“ je naslovil buenosaireski jutranjik, ko je poročal o slavnostni otvoritvi debate o doktrinarnih temeljih ki se je pričela v peronistični stranki. Predsednik Menem se je tako uradno znova naslonil na stranko, ko je spoznal, da zaenkrat ne bo nič iz njegovih sanj o novem „menemističnem“ gibanju. Ideologijo je treba prenoviti. Besedilo omenjenega naslova, popačeno in peronistične himne, pa jasno kaže v kakšnem položaju se nahaja predsednik.

Vsekakor ni mogoče danes vladati kot Menem s Peronovo ideologijo. Če je Perón poddržal železnice, jih je težko v njegovem imenu privatizirati. Če je Perón slonel na bojevitih sindikatih, jih je težko danes v njegovem imenu preganjati. Po pravici povedano, bi se sedanji predsednik že davno poslovil od strankine ideologije in tudi imena, če bi mu uspeli njegovi napori. A to je moka za drug kruh.

Čudno, res čudno, kako se stvari v Argentini sučejo, in politiki iz njih ne razberejo nauka. Alfonsín je sanjal o „tretjem zgodovinskem gibanju“, v katerega bi vpeljal široke ljudske množice, ki bi trumoma zapuščale svoje stranke in se naslanjale na njega. Pretekla so štiri leta, ko mu je volilni rezultat pokazal, da je pogledal previsoko, da sedanji niso časi za zidanje gradov v oblakih, da povodenj realnosti odplavi marsikatero načrte. Menemu ni poteklo še drugo leto vladanja, ko je prišel do istega spoznanja, čeprav bi to moral vedeti takoj ob nastopu.

Politika je nehvaležen posel, še bolj nehvaležen, kadar ga opravljajo nespretni. In to je najmanj, kar moremo reči o sedanjem predsedniku. Zato ni čudno, da se podirajo drug za drugim njegovi volilni „gradovi“ in se mora, kot je to storil sedaj, povrniti k stranki, k tisti mali mistiki, ki jo je od peronizma še ostalo. Medtem se na obzorju kopičijo oblaki.

ANKETE, TAKŠNE IN DRUGAČNE

Ker so neznanke vedno večje, so prišle v modo ankete. Kot gobe po dežju rastejo razne „usposobljene“ ustanove, ki sprašujejo ljudi na dolgo in široko o priljubljenosti strank in kandidatov. To pa je največkrat pesek v oči, kadar ne enostavna predvolilna propaganda. Le tako si moremo razložiti astronomske razlike ene in druge ankete.

Nekaj pa je jasno: med peronisti je

edino podpredsednik Duhalde tisti, ki lahko potegne za seboj večje število volilcev. Med radikali pa to mesto zavzema stari Juan Carlos Pugliese. A nenadoma se je na bojnem polju pojavilo večje število znanih in neznanih kandidatov. Na primer glavni tajnik uporne CGT Saúl Ubaldini; ali eden prvoborilcev proti peronistično-radikalni povezavi na buenosaireskem plebiscitu, Osvaldo Cornide; in še bivši tajnik za socialno skrbstvo, katoliški predstavnik Santiago de Estrada. Vsi se potegujejo za blesteči plen guvernerstva buenosaireske province. In sedaj je v volilno areno znova stopil stari intransigent Oscar Alende, ki je v spominu mnogih provincijskih prebivalcev priljubljena figura, ker je kot guverner imel uspešno vladno med leti 1958 in 1962. Okoli njega se lahko zbere zmerna levica (tudi levičarski odcepek peronizma „los ocho“?), ki bo delala probleme ne le peronizmu in radikalom, marveč tudi trockistično-komunistični povezavi, ki si od volitev mnogo obljublja.

Težka pa je za peronizem tudi sprememba med radikali v prestolnici. Tukaj so namreč pred dnevi izvedli puč proti levičarski veji, znani kot „Coordinadora“, ki se je razbohotila pod Alfonsinim vladanjem in kateri na čelu je stal poznejši notranji minister Nosiiglia. Povezavi, ki ga je strmoglavila, je načeloval bivši senator De la Rúa, tudi zanimiva figura, ki je izredno priljubljen med ljudstvom, a ima malo moči v lastni stranki. Po vseh pravilih tradicije bi moral biti še vedno na senatorskem mestu, če ga ne bi odplavila ljubimska povezava med peronisti in liberalci takoj po Menemovi zmagi.

Sedaj se vrača zmagovit proti notranjemu nasprotniku, medtem ko si radikali znova obetajo zmago v prestolnici. Če do tega res pride (in ni neverjetno, mesto Buenos Aires je bila tradicionalna radikalna trdnjava), je še bolj življenjsko važno, da si peronizem zagotovi zmago v provinci Buenos Aires. Brez te si je težko zamišljati mirno nadaljevanje Menemove vlade. Časi se spreminjajo in argentinska politična kasta se bo kmalu znašla pred novimi presenečenji.

Avstrija nas bo priznala?

Slovenski predsednik Milan Kučan se je 13. marca srečal z avstrijskim zunanjim ministrom Aloisom Mockom. Osrednji temi pogovorov sta bili položaj v Jugoslaviji kot celoti ter osamosvojitve Slovenije.

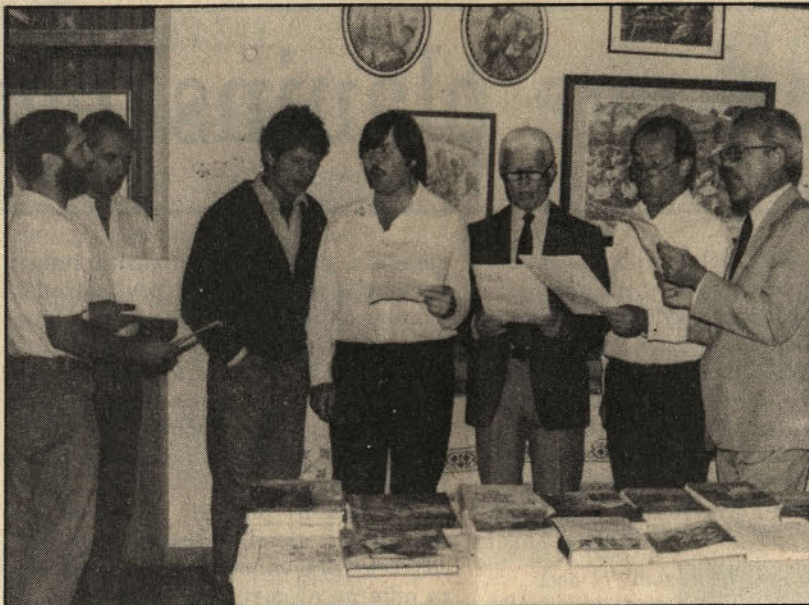
Beograjski dogodki — tako je dejal Kučan — so prav tako pokazali nesposobnost in nepripravljenost vladajočih sil v Srbiji, da bi reševale spore po poti političnega dialoga.

„Predsedniku Kučanu sem zagotovil, da podpiramo načelo samoodločbe narodov in načela demokratizacije. Slovenska pot v prihodnost je seveda stvar slovenskega naroda, mi pa bomo dobri sosedje,“ je dejal Mock.

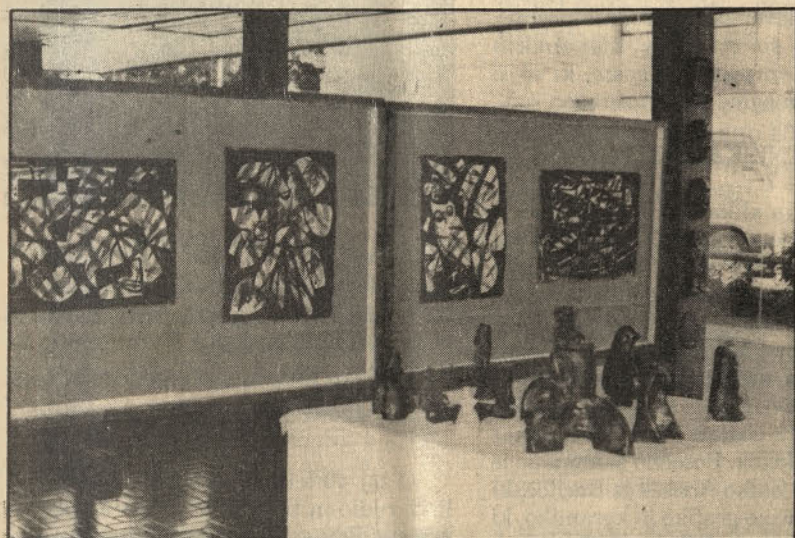
Ali to pomeni, da bo Avstrija priznala Slovenijo, če se bo Slovenija razglasila za neodvisno še pred 15. majem? „Če bo razplet dogodkov zahteval osamosvojitve, bo to novo dejstvo, Avstrija pa bo reagirala v skladu z novimi dejstvi in okoliščinami. Okoliščine, potrebne za osamosvojitve bo morala Slovenija seveda ustvariti sama, vendar bo Avstrija morala v takšnem primeru zelo hitro ukrepati,“ je za diplomatski jezik dokaj jasno povedal vodja avstrijske diplomacije.



Nagovor
dr. Vojka Arka



Zborček pod vodstvom prof. A. Jana



Slike in
keramika
Bare
Remec.

Blaž Razinger ml.
med razstavo
slovenske folklore



Pogled v
razstavni
prostor



Zgodovina
SPD v
slikah
in arhivu.

dr. Arko
bere
zapisnik
ustanovnega
občnega
zбора



Vitrali
Marka Jermana

Dinko Bertoneelj, dr. Vojko
Arko in Romana Bertoneelj



Predsednik Cluba Andino Bariloche
V. Enevoldsen, polkovnik M. A. Amespij
in predsednik SPD Dinko Bertoneelj



40 let Slovenskega planinskega društva

Takoj ko je slovenska politična emigracija prišla v Argentino, se je vrsta Slovencev naselila v Bariločah, turističnem mestu pod Andi, 1600 km od glavnega mesta. Mestni asfalt jih je odbijal, vlažno in vroče podnebje uničevalo. Zato so radi odšli v deželo jezer in gor, ki je bila vsaj malo podobna Sloveniji — Gorenjski. In zato je tudi naravno, da so ob vsaki priliki odšli na gorske ture, saj so živeli pod Andi.



Bara Remec ogleduje knjižno darilo, ki sta ji ga izročila Dinko Bertonec in dr. Vojko Arko.

Na neki taki turi na Capillo je padla zamisel, da se ustanovi — kot se Slovincem spodobi — Slovensko planinsko društvo v Bariločah.

22. februarja leta 1951 so se zbrali na ustanovnem obnem zboru. Ni jih bilo veliko, a bili so vsi med seboj prijatelji in imeli so v sebi močno voljo in ljubezen do gora.

Društvo se je ustanovilo, utrdilo, raslo in delovalo. Kmalu je dobilo pobratima — SPD v Buenos Airesu, kar je glavna zasluga pokojnega Roberta Petrička. Od tam so mestni turisti prihajali na počitnice v Bariloče pa nabirali denar za Skalco, Stan itd.

Leta so tekla... nekaj ustanovnih članov je umrlo, nekaj se jih je odselilo... a prišli so novi, iz Bariloč in velemesta, mladi in starejši, in nadaljevali delo in uživali v gorah. Slovensko planinsko društvo je postalo še nekaj okrajni Prosvetni dom, v njem je poslovala bariloška osnovna šola, srednješolski tečaj, vrstile so se igre in družabnosti, predavanja in podobno.

A še vedno je bila prva skrb društva gore: prav v zadnjem času se je tamkajšnja slovenska mladina odločila, da izdela novo slovensko pot na Capillo in tam postavi slovenski bivač — ravno tako kot je pred 40 leti potegnila „šuma“ Slovensko stezo in uredila Skalco.

Tako je prišla 40. obletnica društva. Častitljiva starost društva, ki je lahko ponosno na svojo zgodovino in na sedanjost ter ima še svetlo prihodnost.

PRIREDITEV OB OBLETNICI

Zato so sklenili proslaviti to obletnico s kulturno prireditvijo za vso argentinsko bariloško javnost, ki Slovence dobro pozna in spoštuje.

V Mestni razstavnici dvorani na Moreno so 21. februarja odprli veliko umetniško razstavo, pri kateri so prikazali slike slovenskih umetnikov iz Bariloč ter drugih gostov iz velemesta, ki so tu iskali navdih. Poleg tega pa so pripravili pregled zgodovine društva s slikami, fotografijami in članki, obenem še opozorili na slovensko folkloro ter na bogastvo kulture z umetniškimi knjigami,

ki so predvsem prikazovale slovenske gore, kakor tudi nekaj slik iz Slovenije.

Večer je odprl predsednik SPD Dinko Bertonec, ki je pozdravil navzoče goste: Občino je zastopal pri otvoritvi šef protokola Carlos Hidalgo. Prišla je tudi ravnateljica kulture Noemí Vallas; razstavo je obiskal tudi predsednik občinskega odbora (Consejo Municipal) Carlos Manuel Fernández. Vojake je na otvoritvi zastopal polkovnik Miguel Angel

posejala gore s slovenskimi imeni; Bertonec na Himalajo (prvi slovenski himalajec) ter Jureta Skvarče na Mount Everest. Omenil je še vrsto drugih uspehov slovenskih andinistov ter poudaril, da se tudi danes nadaljuje vrsta z mlajšimi gorniki. Dodal je še gore s slovenskimi imeni — Pico Bara, Jezero Tonček itd.

Seveda ni pozabil na slovenske smučarske uspehe, ko je bil Jerman dolgoletni državni prvak v smučem teku, za njim pa njegovi otroci; kakor tudi na knjižno dejavnost, ko smo izdali vrsto knjig z gorniško tematiko.

Za njim je slovenski zborček, ki ga je za to priliko sestavil dirigent Andrej Jan, zapel nekaj slovenskih narodnih pesmi.

Nato pa so mladi v slovenskih narodnih nošah pogostili goste, ki so si lahko medtem ogledovali razstavo.

UMETNIŠKA RAZSTAVA

Akadska slikarka Bara Remec je razstavila svoje akvarele, ki so kazali vso njeno umetniško moč v črno-rdeči tehniki. To so bila njena zadnja dela, saj je nenadoma umrla teden zatem. Poleg nje je razstavljal Ivan Bukovec iz Buenos Airesa vrsto svojih krajinskih olj z gorskimi motivi. Sestri Dolinar, Andreja in Marjeta, sta poslali svoje risbe, kakor tudi Andrej Makek. Posebno zanimanje je bilo za mlado Zalko Arnšek iz Bariloč, ki je razstavila svojo grafiko in keramiko, ki obljublja velik uspeh in moč. Trenutno študira v Ljubljani.

Poleg njih so razstavljali svoja dela z gorskimi motivi Romana Bertonec, Zora Gerzetič in Metka Žirovnik.

Posebej pa naj omenim še umetniške vitrale mladega umetnika Marka Jermana, ki so vzbudili veliko pozornost s svojo barvitostjo. Jerman je pred kratkim izdelal vrsto vitralov za cerkve v Ljubljani, med njimi za cerkvi v Mostah in Fužinah.

Razstavo je umetniško pripravil in prijetno izdelal arh. Andrej Duh.

SLAVJE ZA SLOVENCE

Naslednji dan, točno na obletnico, 22. februarja so se zbrali v dvorani edini še v Bariločah preostali ustanovni člani SPD, ki jih lahko kar naštejemo: dr. Vojko Arko, Dinko Bertonec, akad. slikarka Bara Remec, Blaž Razinger in Davorin Jereb. Ti so obudili spomine na začetna



Slovenski zvonik

trda leta, se povsili uspehov društva ter kovali načrte za bodočnost. Žal se je nekaj dni nato poslovila Bara Remec, za vedno.

ODMEVI

O tej 40-letnici so poročali bariloški listi, radio in televizija, daljše članke so prinesli Prensa Bariloche ter provincijski list Río Negro. Tine Debeljak je poslal faks v Ljubljano, kjer je daljše poročilo objavilo Delo v gorniškem kotičku. Najzanimivejše pa je, da je sedaj ob 40-letnici Planinski vestnik v Ljubljani pretrgal svoj molk in pod novim uredništvom Marjana Raztresena pričel objavljati vso zgodbo slovenskih kulturnikov v Argentini izpod peresa dr. Vojka Arka, to na uvodnem mestu ter s precej slikami; namen ima prinašati to poročilo skozi ves letnik.

SPD ima za seboj 40 plodnih let. Bog mu daj še veliko možnosti za uspeh, da bo tako na argentinskih gorah ostal za vedno pečat slovenske prisotnosti.

TD



Razstavo in prilogo Svobodne Slovenije so omogočili s svojim darom:

Cerro Campanario — ESSO (M. Jerman, Flere)
Družina Mavrič
Bariloche Silvestre (P. Drajzibner)
Agencia Las Muticias (T. Pavlovčič)
SIM S.R.L. Metalúrgica (Godec)
Quiosco Las Brujas
Foto Triglav (Arnšek)
Ermitage (Kambič)
Siquia Pielas (Vodopivec)
Regionales Lenki (Janez Rode)
Regionales Slovenija (Lojze Simčič)
Hotel Dhaulaghiri (Dinko Bertonec)
Alquiler Ski Don Blas (B. Razinger)
Marjan Grohar, mizarstvo
Tone Kovič, agrimensor
Peinados Primožič
Božo Eiletz
Zapateria El Suizo (J. Drajzibner)
Aluminé S.A. (dr. Vojko Arko)
Les (Jerman in Magister)
arh. Andrej Duh



Ustanovni člani SPD ob 40-letnici: od leve Davorin Jereb, dr. Vojko Arko, Bara Remec, Dinko Bertonec in Blaž Razinger.

Anketa v Torontu

KAJ MISLI IZSELJENSTVO O DOMOVINI!

Izvedena je bila v Torontu ob priliki študijskega dneva SKS dne 3. februarja t.l. Povabljeni so bili vsi, bivša politična emigracija, sodelavci SIM-a, Kongresa, vsi dosegljivi klubi. Odgovorov, deloma oddanih med predavanjem, deloma dostavljenih po pošti je 124, procent vrnjenih formularjev je torej preko 50%, kar da precej dobro povprečno sliko. Odgovori:

Boste obiskovali Slovenijo?

da 116 = 93%; ne 8 = 7%

Vanjo gospodarsko vlagali? da 28 = 23%

Se tja za stalno vrnili? da 8 = 6%

Kaj pri novi vladi najbolj cenite?

Plebiscit o samostojnosti —

da 104 = 84%

Mednarodno povezavo — da 56 = 45%

Kje je vlada prepočasna, šibka?

Odprava simbolov komunizma - da 52 = 42%

Gospodarstvo — da 38 = 31%

Gospodarstvo: Komu bi dali prednost?

Privatnemu sektorju — da 97%

Družbenemu sektorju — da 3%

Sprava: nakazujeta se dva načina:

Resnica o krivdi za državljansko vojno, priznanje, obžalovanje, poprava krivic, odpuščanje; podpirate to smer? — da 112 = 90%

podpirate odpuščanje brez ugotavljanja krivde? — da 12 = 10%

Izseljenska matica:

naj se odpravi? — da 44 = 35%

reformira — da 80 = 65%

Častni zastopniki RS v diaspori:

Naj jih imenuje vlada? — da 14 = 11%

Se naj upošteva naše nasvete? — da 78 = 63%

Volijo naj jih izseljenci? — da 80 = 65%

Boste obdržali slovensko državljanstvo? — da 110 = 89%

Volitve v skupščino:

Izseljenci naj volijo svoje zastopnike? — da 96 = 77% — ne 26 = 21%

Slovenske stranke:

kateri bi danes dali vaš glas?

Demos — (ves blok) 12 = 10%

SKD — (Peterle) 70 = 56%

Liberalci-demokrati 2 = 2%

Zeleni 2 = 2%

SKZ-LS (Oman) 25 = 20%

SDZ (Rupel) 12 = 10%

Vse pole niso bile povsem izpolnjene, zato odstotek ni vedno 100%. Ponekod so anketiranci izbrali dve opciji, zato odstotek preko 100%.

Komentarji anketiranih:

1. malo več pozornosti!

2. rabijo samo naš denar, mi pa bodimo tiho.

3. Demos pridobiva nemške marke, a izgublja slovensko dušo.

4. slovenske države še ni!

5. SIM naj bo brez komunistov.

6. izkoriščevalce in partije v Srbijo!

Slovenski kanadski svet

Zadnji aduti

Nad. s 1. str.

NEGOTOVA BODOČNOST

In kaj sedaj: Vsi v državi se boje državnega udara. Hrvaška je mobilizirala svoje rezervne policijske enote in z njimi zavarovala ključne objekte.

Lojze Peterle, predsednik slovenske vlade, je dejal, da je „opazil mnogo znamenj, da vojska nekaj pripravlja. Hoče izigrati svojo zadnjo karto. A smo pripravljeni — še bolj kot včasih — da se

uspešno branimo.”

Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije, je poudaril: „Razbitje Jugoslavije je stopilo v etapo smrtne agonije!”

Naj navedemo še poziv vlade Združenih držav Severne Amerike: „Poudarjamo, da je ameriška pomoč Jugoslaviji tesno povezana z njeno podporo miroljubnim demokratičnim reformam... Jugoslovanskim oblastem smo že dali zelo jasno vedeti, da bomo močno nasprotovali vsaki uporabi sile ali ustrahovanja, s katerim naj bi preprečili demokratično spremembo ali vsiliti nedemokratični režim v državi.”

TD

vendar ločeno od Predsedstva, ki je vrhovno poveljstvo vojske.

Če se kdo more v vsem tem znajti... Kaos je popoln. Slovensko obrambno ministrstvo meni, da vsaj v Sloveniji armada ne bo nastopila, pa če generali še tako zasedajo. Zelo pronicljiv časnika Marko Zorko pa je prišel na zamisel, da generali niti ne morejo izvesti državnega udara, ne morejo vpeljati izrednega stanja. In vsemu temu je, po njegovem kriv rajni maršal Tito. Generali so ga bili vedno navajeni ubogati. In ne le to: prav tresli so se pred njim. In zdaj si ne upajo, brez njegovega ukaza, izvesti državnega udara. Marko Zorko zato „jamči”, da nas bo tudi vojska pustila na miru — po Titovi krivdi...

po faksu iz Gorice (19. marca)



SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Poroka: V cerkvi Marije Pomočnice v Punta Alta sta se pročila v soboto, 2. marca 1991, **Martin Rode in Mariana Mussini**. Za priči sta bila ženina mati Jana Rodetova ter nevestin oče Fernando Mussini. **Cestitamol!**

Krsti: V soboto, 16. marca, je bil krščen v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi **Boris Aleksander Mehle**, sin Staneta in Vere roj. Adamič. Botrovala sta Janko Mehle in Aleksandra Mugerli. Krstil je Jože Bokalič CM.

Dne 17. marca 1991 je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Nadja Monika Miklič**, hčerka Jureta in Monike roj. Pérez. Botrovala sta Olga Miklič in Roberto Pérez. Krstil pa jo je delegat dr. Alojzij Starec.

Dne 19. januarja je bila krščena **Barbara Ferfolja**, hčerka Jožeta in Monike roj. Pirc. Krstil jo je župnik Tone Rant, SDB, botrovala pa sta Luci Ferfolja in Sebastian Borini.

Srečnim staršem naše čestitke!

ZEDINJENA SLOVENIJA

44. REDNI LETNI OČNI ZBOR

V nedeljo, 17. marca, se je vršil v Slovenski hiši 44. redni letni občni zbor društva Zedinjena Slovenija. Vsa poročila odbornikov so bila sprehjeta brez pripomb. Tudi članarino in posmrtnino je odobril občni zbor, kakor je bila že svoječasno objavljena v našem tisku. Upravni svet je na predlog nadzornega odbora prejel za opravljeno delo priznanje in razrešnico. Vendar bo dosedanji

upravni svet vodil dalje društvo do tedaj, ko bo čez en mesec na nadaljevanju občnega zbora izvoljen novi upravni svet, kar bo pravočasno objavljeno v našem tisku. Poročila odbornikov bomo objavili v prihodnjih številkah Svobodne Slovenije.



OBISKI IZ SLOVENIJE

V letošnjem poletju je bilo na obisku pri Slovencih več rojakov iz domovine pa tudi iz drugih dežel severne poloble. Saj jim pride kar prav in tako združijo dobro s koristnim: mrzlo zimo zamenjajo z južnim soncem. Nekaj podobnega se dogaja nam, ko odhajamo v Slovenijo na njihovo poletje.

V nedeljo, 3. februarja, je obiskal Slomškov dom podpredsednik kranjske občine (podžupan) Stane Vreček. Uspešen podjetnik kot je in narodnjak je bil izvoljen na zadnjih volitvah na listi Demosove koalicije strank in krepko posega na področju obrtništva in industrije. Na srečanje v Domu ga je pozdravil in mu izrekel dobrodošlico predsednik Marjan Loboda, nakar nam je gost predstavil gospodarski položaj v kranjski občini in na splošno v Sloveniji. Prejšnji režim jim je zapustil težko dediščino na vseh področjih in Slovenija že ima in bo imela še večje gospodarske težave, a Vreček je prepričan, da bo slovenska pridnost, podjetnost in iznajdljivost premagala tudi te. V razgovoru s številnimi rojaki, ki so se udeležili srečanja, je rad odgovarjal na številna vprašanja in pojasnjeval zadnje spremembe v Sloveniji.

Sprejem v Ljubljani

Prejšnji teden je odšel v Ljubljano z vso svojo družino predsednik Slovenske kulturne akcije lic. Andrej Rot. To je prvi primer, da se vsa družina političnega begunca oziroma njihovih potomcev vrne v Slovenijo. Tako prof. Rot kot žena Lučka ter otroci so bili rojeni v Argentini. Želimo mu, da bo v svojem novem delu v družbenih občilih med vsem slovenskim narodom širil ideje svobode, demokracije ter krščanstva in umetniške kvalitete kot doslej med nami.

Dan po odhodu smo prejeli naslednji telefaks iz Ljubljane:

G. Jure Vombergar
predsednik Zedinjene Slovenije

Natanko pred tremi urami je na brniškem letališču pristalo letalo z Rotovo družino.

Sprejema so se udeležili predsednik

Peterle, minister Dular, gospodje Pavle Bratina (predsednik sklada za repatriacijo), Lado Lenček in drugi, seveda tudi brat Andreja Rota z družino, gospe Alenka Goljevšček in Vera Aljančič (SKD), sestra g. Zdenka Rota idr. Srečanje je bilo nadvse pristrčno, snemala je tudi TV, kvintet je zapel nekaj pozdravnih pesmi. Potem je bila takoj na letališču tiskovna konferenca, ki so se je udeležili časnikarji Dela, Družine, radia idr. Poudarjen je bil pomen te vrnitve in njena simbolna vrednost tako za Republiko Slovenijo kakor tudi za slovensko skupnost v Argentini...

Dogajanje pri nas je napeto, vrnitev Rotove družine v tem trenutku nas dodatno zavezuje in spodbuja, da bomo zdržali.

Prisrčen pozdrav vsem!

dr. Janez Dular
Ljubljana, 14. marca 1991

Na belo nedeljo, 7. aprila 1991

36. Slovenski dan

na Pristavi v Castelarju

„Tito je kriv“

Nad. s 1. str.

Milošević razglasil, da je za Srbijo Jugoslavija mrtva, da Predsedstva Jugoslavije več ne priznava. In to ista Srbija, ki se je ves čas borila za odstranitev take — federativne Jugoslavije, ki je po zaslugi treh članov, ki jih ima v državnem Predsedstvu vedno zavračala težnje Slovenije in Hrvaške po osamosvajanju. Ta ista Srbija se je zdaj „de facto” odcepila. Z ostankom Predsedstva Jugoslavije, ki mu zdaj nekako predseduje podpredsednik, Hrvat Mesič, noče ničesar več imeti generalštab, ki odslej še vedno kar naprej zaseda

MALI OGLASI

Znanje angleščine za potovanje — Mila Hribar, T.E. 651-5354

Prodaj parcelo na privatnem pokopališču „Los Cipreses“ T.E. 795-7014

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; French 3531, 5º „B“ — Capital — T.E. 801-8220 in 71-3546

ELEKTRONIKA

Elektro Ader — Električni material za industrijo in dom, splošne inštalacije. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947.

Varnostni elektronski sistemi (alarmas) za hiše - tovarne - avtomobile.

Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa

Kadar se o računalnikih (kompjuterjih) govori, inž. Janez Kocmur vam poskrbi. Tel.: 651-7459 - Brandsen 2167 - San Justo.

SERVIS

Dolenc Lojze - popravila barvne TV, video-kaset, radio snemalcev, kaset in avdio - Cerviño 3942 - San Justo - Tel.: 651-2176.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacije oseo-integrirane; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadst. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

TRGOVINA

Delikatosa Franc Vester — Gana 119 - Capital (1 kvadra severno od postaje Liniers).

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

Cena največ štirih vrstic ★ 14.000.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — ★ 42.000.-



Legajo 3545-82

Rojaki, se spominjate, kako je lep mesec maj v domovini pod Triglavom? Pridružite se nam na skupinsko potovanje v

SLOVENIJO '91

Lepo število rojakov iz Argentine bo prisotno na majskih in junijskih prireditvah po Sloveniji. Če niste še vpisani pri nas, morate pohiteti. Razpolagamo še z nekaj prostora in sicer samo do konca marca, kajti do takrat velja ista cena. Možno je, da se z aprilom povišajo cene.

Več informacij v naši poslovalnici:

Hipólito Yrigoyen 2742, San Justo. T. E. 441-1264/1265

Delovni čas; od 9 do 19. Ob sobotah od 9 do 12.

RAZSTAVA DEL arh. VIKTORJA SULČIČA

Centro Cultural Recoleta; Junín 1930
Otvoritev 20. marca ob 19.; odprto do 7. aprila.

Slovenska kulturna akcija

Slovenska hiša, Ramón L. Falcón 4158;
otvoritev v soboto, 13. aprila ob 20.

Tovarna z delikatesami

PLANIKA

nudi prekajeno meso, jezike, svinjska rebrca, hren, barve za pirhe, itd.

Belgrano 308 - Moron - T.E. 628-9932

Nasproti moronske katedrale
od ponedeljka do sobote, 8.30 - 13.30 in 16.00 - 20.30

V Slovenskem domu v Carapachayu
bo na cvetno nedeljo, 24. t. m.,
po duhovni obnovi in sveti maši, ki bo ob 11.30,
skupno družinsko kosilo.

Rojaki in prijatelji prisrčno vabljeni!

Poravnajte naročnino

OBVESTILA

SOBOTA, 23. marca:
Razgovor s Spomenko Hribar in Alenko Puhar pri Slovenski kulturni akciji; v Slovenski hiši ob 20.

NEDELJA, 24. marca:
Redni letni občni zbor društva Slovenska vas. Prvi sklic ob 16. Pričetek ob 17 ob vsakršni udeležbi članov.

SREDA, 3. aprila:
Sestanek Zveze slov. mater in žena ob 17. uri v Slovenski hiši. Delegat dr. Alojzij Starc govori o temi „Slovenska skupnost v Argentini v luči navodil sv. očeta argentinskim škofom v nov. 1989 in v jan. 1991“.

SOBOTA, 13. aprila:
Razstava del arh. Viktorja Sulčiča; pri Slovenski kulturni akciji v Slovenski hiši.

SOBOTA, 27. aprila
Koncert pevskega zbora Gallusa ob 20.30 v Slovenski hiši.

Argentina v Sloveniji

Argentinec Maximiliano Guerra, predstavljen kot „eden največjih plesalcev svetovnih baletnih odrov“, je uspešno debitiral v Ljubljani. Predstavil je Princa Sigfrida pri Labodjem jezeru. Irena Pesarič, „bela in črna labodka, ki je v Ljubljani navdušila že več kot deset tisoč ljubiteljev baleta“, je prevzela naslovno vlogo na velikem odru Cankarjevega doma. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička. Publika je burno ploskala nastopajočim, predvsem vodilnemu paru.

Kronist pozna Guerra še iz Colonskega instituta, ko je sam študiral operno petje, Maximiliano pa je bil dijak baletne šole in zelo obetaven plesalec. Pogovor v kavarni Maksimarketa ob capuccinu im kremšnitah je bil povod, da je Guerra povedal svoje presenečenje nad Ljubljano. „Nisem pričakoval tako zahodnega mesta z modernimi avtomobili, lepo oblečenimi ljudmi, ki v večini znajo angleško.“ Guerra je namreč

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 69-9503

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intellectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino ★ 360.000; pri pošiljanju po pošti pa ★ 400.000; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

V Evropi lahko kupite Svobodno Slovenijo:
v Trstu: Knjigarna Fortunato, Via Paganini 2;
v Celovcu: knjigarna Mohorjeve družbe,
Viktringer 26.

v Ljubljani: Pri Prešernovem spomeniku.

Stavljenje: MALIVILKO

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425

(1101) Buenos Aires - Tel.: 362-7215

V proslavo 400-letnice smrti našega največjega klasičnega ustvarjalca

Jakoba Petelina-Gallusa
in pred odhodom na proslavo tega jubileja v domovini

pevski zbor Gallus

vabi na

KONCERT,

ki bo v soboto, 27. aprila, ob 20.30 v dvorani Slovenske hiše.

Na programu izbor najlepših pesmi iz repertoarja, ki ga zbor pripravlja za koncert v domovini. Dobiček koncerta bo namenjen delnemu kritju stroškov potovanja, zato se priporočamo tudi za mecenske prispevke

pred kratkim nastopal v Novosibirsku, Sibiriji. Poleg mraza (—30) je z lastnimi očmi opazil današnje stanje v Sovjetski zvezi.

Triindvajsetletni Argentinec je glavni plesalec (principal dancer) English National Baleta, ki ima v Angliji veliko tradicijo. „Z ženo Sandro že tri leta stanujeva v Londonu in sva zaljubljena v to fantastično mesto, kjer imaš vse na razpolago.“

Vsak plesalec mora dnevno obvezno vaditi po eno uro in pol, dve uri, vse to izven vaj za nastope. To nalogo je Argentinec opravljal v plesni šoli Kazina, sto metrov od ljubljanske pošte. Guerra in Julio Bocca, sta skupaj končala Colonsko baletno šolo in sta tudi dobra prijatelja. „Časnikarji so naju hoteli skregati, ko sva lansko leto istočasno nastopala v Buenos Airesu. Tega je bil kriv nesporazum agentov. Midva se večkrat dobiva, večerjava in po možnosti obiskujeva premiere eden drugega.“ Guerra bo zopet plesal v Ljubljani 25. in 27. marca.

Janez Vasle